

For det første forslaget om den aktive arbejdsmarkedspolitik: Her er der generelt tale om et besparelsesforslag, hvor besparelserne består i færre penge til uddannelse og i nedsatte ydelser til arbejdsløse i offentlig jobtræning.

For aktiverede i offentlig jobtræning bliver udgangspunktet for timeomregning nu den individuelle dagpengesats, hvor det tidligere var maks. dagpenge.

I forlængelse af dette vil jeg benytte lejligheden til at spørge ministeren, hvordan følgende citat fra bemærkningerne skal forstås:

»Det indgår i aftalen, at der skal ske en harmonisering af ydelserne, således at ydelsen, uanset om den ledige er i aktivering eller ej, vil være individuelle dagpenge.«

Og så skal jeg spørge, om det også gælder for folk i f.eks. privat jobtræning.

Så er vi så fremme ved den del af arbejdsmarkedsforliget, der kaldt og kynisk indeholder lavere ydelser for kontanthjælpsmodtagere. Tusinder af mennesker vil blive tvunget til at leve for mindre end det, Forbrugerinformationen betegner som basislevniveau i Danmark.

Vi taler om en nedsættelse af ydelsen for ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp eller introduktionsydelse, eller hvor den ene er på kontanthjælp og ægtefællen på starthjælp, introduktionsydelse, førtidspension eller folkepension, med 500 kr. efter 6 måneders ledighed – 500 kr. pr. person. Det vil altså sige, at 1.000 kr. skal denne her familie gå ned om måneden.

I bemærkningerne til lovforslaget er det fremhævet, at ydelsesnedsættelsen skal ses i sammenhæng med forhøjelse af beskæftigelsesfradraget til 28 kr. pr. udført arbejdstime. Men for det første er det jo lettere sagt end gjort bare at få et arbejde i 5-10 timer om ugen, som ville modvirke ydelsesnedsættelsen.

Det fremgår også af forslaget, at man kun regner med, at 2.000-3.000 af de 35.000 mennesker, som får 1.000 kr. mindre om måneden, faktisk vil få arbejde. De øvrige bliver altså efterladt med en indkomst på under basislevniveau, og ikke engang regeringen tror på, at de har mulighed for at finde et arbejde.

For det andet er det selvfølgelig nærmest at træde på folk, der i forvejen ligger ned, at de kun får mulighed for at tjene 28 kr. i timen ved at arbejde. Det må man sige er under mindstelønnen. Og så skal det tilføjes, at det forhøjede beskæftigelsesfradrag kun gælder for dem, der har fået nedsat ydelsen efter 6 måneder på kontanthjælp.

Så hvis målsætningen havde været at give ægtefæller på kontanthjælp en mulighed for at komme ud af kontanthjælpsfælden, havde forslaget jo i stedet gået ud på at sløjfe den modregning, der i dag finder sted, hvis den ene ægtefælle får arbejde, et forslag, som Enhedslisten har stillet og gerne vil stille igen.

Kl. 19.50

Også strammingerne af sanktionerne over for kontanthjælpsmodtagere, som ikke makker ret i aktiveringssystemet, virker som ren straffe-foranstaltning. Ikke alene vil det mindste fejltrin for eftertiden betyde en nedsat ydelse med en tredjedel, første gang i 3 uger, anden gang i 20 uger.

Der vil også blive tale om en dobbelt straf for ægtepar; hvis den ene ægtefælle bliver udsat for en sanktion, bliver den anden ægtefælle det også. Ja, det skal søreme nok hjælpe på deres sociale situation.

For kontanthjælpsmodtagere i individuel jobtræning forsvinder det nuværende beskæftigelsestillæg på 11,50 kr. i timen. I forvejen er det en hån mod det arbejde, som mange kontanthjælpsmodtagere faktisk yder i individuel jobtræning, at de ikke får en ordentlig løn for deres arbejde, men kun 11,50 kr. i timen. Men nu skal de så åbenbart overhovedet ikke have noget ud af det, men arbejde gratis.

Endelig skal det med, at man øjensynlig via bekendtgørelse vil gennemføre det generelle loft over ydelser, som er indeholdt i forliget, og det vil ramme kontanthjælpsmodtagere med høje bolig- og forsørgelsesudgifter, endnu et forslag, som vil ramme økonomisk dårligt stillede og gøre dem endnu mere isolerede i forhold til arbejdsmarkedet og til et rimeligt socialt liv.

Så er vi fremme ved den foreløbig sidste del af det asociale arbejdsmarkedsforlig. Her vil jeg først bemærke, at forslaget ophæver reglen om timeforbrug af dagpengeretten under de første 12 måneders arbejdsløshed, så f.eks. en enkelt dags arbejdsløshed i løbet af en uge betyder en hel uges forbrug af dagpengeretten, et forslag, som vil ramme store grupper af løsarbejdere og vikaransatte ifølge de oplysninger, vi har fået fra a-kasser, der organiserer løsarbejdere og vikaransatte.

Jeg håber, at udvalgsarbejdet kan gøre dette klart, og at ministeren og forligspartierne er parate til at rette forslaget på det her punkt. Vi vil i hvert fald stille et ændringsforslag, som kan rette op på den forringelse for grupper af løst ansatte.